

Ylpeys vastaan nöyryys

Muistojae: *”Joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.” (Luuk. 14:11.)*

Avaintekstit:

1. Joh. 2:15–17;
Luuk. 18:9–14;
1. Joh. 1:9;
Hepr. 11:24–26;
Luuk. 22:24–27;
Fil. 2:3–8.

Me kaikki tunnemme ihmisiä, joilla on suuri ego ja jotka luulevat, etteivät he *koskaan* ole väärässä. Tai ehkä tunnet jonkun, joka haluaa olla hallitsevassa asemassa ja joka ei koskaan ole avoin ohjeille tai rakentavalle kritiikille. Tai jonkun, joka näyttää jatkuvasti kiistelevän jonkun toisen kanssa tai joka on mestari muiden halveksimisessa. Mielessämme saatamme heti ajatella muita, mutta todellinen kysymys on: *Entä me jokainen itse?* Kun osoitamme sormella muita ja kiellämme ylpeyden omassa elämässämme, petämme itseämme.

Me kaikki olemme taistelleet ylpeyden kanssa. Me kaikki olemme kokeneet hetkiä, jolloin haluamme näyttää, käyttäytyä, puhua tai esiintyä paremmin kuin ympärillämme olevat, koska uskomme olevamme heitä parempia, ainakin jollain tavalla. Joku sanoi kerran, että ylpeys syntyy halusta osoittaa, että elämällämme on arvoa. Meidän pitäisi kuitenkin jo tietää, että elämällämme on arvoa, koska Jumala on luonut meidät ja Kristus kuoli puolestamme.

Tällä viikolla tutkimme ylpeyden vaikutusta Jumala-suhteeseemme ja muihin ihmisiin sekä tarkastelemme, mitä Raamattu opettaa meille nöyryydestä toisten ja tietysti Jumalan edessä.

YLPEYDEN TIUKKA OTE

Ylpeys. Kun ajattelet tätä sanaa, saatat kuvitella ylpeän poliitikon, rikkaan tai kuuluisan henkilön tai riikinkukon. *Ylpeys* on tunne siitä, että olet tärkeämpi tai parempi kuin muut ihmiset. Ylpeys on todellakin tunne, johon ei voi eikä pidä luottaa.

Ylpeys alkoi Luciferista, vartijakerubista, joka palveli läheisesti Jumalaa. Emme tiedä, milloin tai miten nämä itsekkyyden ajatukset hiipivät hänen sydämeensä, mutta tiedämme, että nuo ajatukset ajoivat maailmankaikkeuden siihen tilanteeseen, jonka tunnemme suurena taisteluna. Ymmärrämme, että Paholainen on Jumalan vastakohta. (Vrt. Jes. 14:12–14 ja Fil. 2:5–11.) Tämän takia maailmamme on taistellut synnin seurauksia vastaan siitä lähtien, kun Paholainen istutti epäilyksen Aadamin ja Eevan mieleen sekä houkutteli heidät rakastamaan itseään ja luottamaan itseensä enemmän kuin Jumalaan.

Lue 1. Joh. 2:15–17. Mitkä kolme pääasiaa tämä teksti opettaa sinulle ylpeydestä ja maailman rakastamisesta?

Voiko ylpeys olla koskaan positiivista? Ehkä ei siinä mielessä kuin me sen tunnemme, vaikka saatamme käyttää tätä sanaa positiivisessa mielessä puhuessamme jonkun saavutuksista tai kun arvostamme syvästi jotain, mitä joku on tehnyt ("Olen niin ylpeä sinusta!"). On tärkeää ymmärtää, että erinomaisuuteen pyrkiminen sekä Jumalan antamien lahjojen ja kykyjen tunnustaminen ja arvostaminen eivät välttämättä ole ylpeyttä. Raamatun mukaan on olemassa oikeanlaista itserakkautta (ajattele Jeesuksen käskyä Mark. 12:31, jossa hän sanoo, että meidän tulee rakastaa muita niin kuin rakastamme itseämme), mutta se on aina *epäitsestä* rakkautta. Ihmiset eivät myöskään ole ylpeitä, kun Jumala on läsnä heidän elämässään ja sillä on tarkoituksenmukainen suunta (ks. 1. Tim. 3:1). Ihmiset ovat ylpeitä, kun he eivät anna Jumalalle kunniasta siitä, mitä hän tekee heidän elämässään.

Meidän tulisi aina muistaa, että omaisuutemme, kykymme ja saavutuksemme eivät määrää arvoamme. Sen sijaan arvomme tulisi aina olla lähtöisin Jumalasta, koska kaikki, mitä meillä on, jopa se, mikä houkuttelee meitä ylpeyteen, tulee joka tapauksessa vain häneltä. Meidän ei pidä koskaan unohtaa tätä.

Kysy itseltäsi: Kuinka ylpeä olen oikeasti? Miten oma ylpeyteni voi vaikuttaa suhteeseeni Jumalaan ja muihin ihmisiin?

TUNNE ITSESI

Kaksi miestä menee kirkkoon rukoilemaan. Toinen on arvostettu seurakunnan vanhin, joka seisoo ennen jumalanpalveluksen alkua seurakunnan edessä, jotta hänet voidaan nähdä. Hän rukoilee ääneen ja kiittää Jumalaa omasta hyvyydestään. Toinen, yhteiskunnan laitapuolen kulkija, seisoo kirkon takaosassa. Hänen silmänsä ovat kyynelten sumentamat, koska hänen syntinsä painavat hänen hartioillaan. Kirkon takanurkassa hän polvistuu ja kuiskaa epätoivoisesti: "Ole armollinen minulle, syntiselle, Herra!"

Lue Luuk. 18:9-14. Mitä mieltä olet näistä kahdesta miehestä? Mitä Jeesus ajatteli heistä? Mikä tärkeä opetus tässä on meille kaikille?

Meidän on hyvin helppoa asettaa itsemme ylemmäksi kuin olemme. Joskus tulee jopa luonteenomaiseksi kertoa muille saavutuksistamme ja siitä, kuinka hyviä me olemme. Nämä asiat eivät kuitenkaan sinänsä vaikuta maineeseemme tai vaan silmissä. Itse asiassa asia on päinvastoin kuin saatamme ajatella, koska jokainen, "joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan" (Luuk. 18:14). Jeesus neuvoo meitä myös ottamaan viimeisen paikan pidoissa ja antamaan isännän siirtää meidät paremmalle paikalle, jos hän niin haluaa (Luuk. 14:8-10). Tämä Jeesuksen opettama nurinperin käännetty valtakunta on päinvastainen kuin mitä odotamme. "Kristus voi pelastaa vain sen, joka tuntee itsensä syntiseksi." (KV 111.)

Kun ensin ymmärrämme todellisen syntisyytemme ja että tarvitsemme epätoivoisesti Kristusta, voimme tulla hänen luokseen tietäen varmuudella, että jos "me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä" (1. Joh. 1:9).

Mitä lähemmäksi Kristusta tulemme, sitä enemmän ymmärrämme syntisyytemme ja kelvottomuutemme. "Mutta todelliseen itsetuntemukseen päästään vain yhdellä tavalla. Meidän täytyy katsoa Kristukseen. Tietämättömyys hänestä saa ihmiset niin ylvästelemään itsevanhurskaudellaan." (KV 112.)

Mitä Jumala siis ajattelee ylpeistä? 1. Piet. 5:5 sanotaan, että "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". Viesti ei voi olla tätä selkeämpi.

Milloin koit viimeksi Jumalan armon elämässäsi? (Meidän pitäisi itse asiassa kokea tämä armo päivittäin.) Meidän pitäisi myös osoittaa armoa muille.

**MOOSES,
NÖYRÄ
PALVELIJA**

Egyptin palatsin suuret salit huokuivat ylellisyyttä, nautintoa ja helppoa elämää. "Mooses sai parhaan egyptiläisen kasvatuksen ja osoitti kykynsä sekä sanoissa että teoissa." (Ap. t. 7:22.) Valtaa, rikkautta ja suosiota sisältävä elämä oli Mooseksen saavutettavissa, mutta hän valitsi jotain aivan muuta. "Historioitsijana, runoilijana, filosofina, sotapäällikkönä ja lainsäätäjänä hän on vertaansa vailla. Mutta vaikka maailma oli hänen edessään, hänellä oli kuitenkin siveellistä voimaa kieltäytyä rikkauten, suuruuden ja maineen imartelevista tarjouksista ja ottaa 'mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa.'" (1AO 230.)

Mitä Hepr. 11:24-26 kertoo siitä, miksi Mooses valitsi toisen tien ja nöyrytyi?

Mooseksen myöhempi nöyryys on merkittävää, kun otetaan huomioon, kuinka vaikutusvaltainen mies hän oli ja mistä hän oli lähtöisin. Silti hän menetti itseluottamuksensa ja itseriittoisuutensa impulsiivisen syntisen teon (2. Moos. 2:12) seurauksena. Vuoret olivat hänen luokkahuoneensa seinät, ja ylpeys pyyhkäistiin syrjään. Jumala opetti 40 vuoden ajan Moosekselle, mitä hänen piti tietää voidakseen johtaa kansan pois orjuudesta luvattuun maahan. Egyptissä mahdollisesti odottaneen toisenlaisen elämän valta ja rikkaudet menettivät merkityksensä, kun Mooses pohti ikuisuutta. Jumala oli kutsunut hänet erityisellä tavalla, ja Mooses seurasi kutsua.

Ehkä merkittävintä aiheemme kannalta on se, mitä 4. Moos. 12:3 kertoo meille: "Mutta Mooses oli hyvin nöyry mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä." Mooses, yksi Raamatun suurista patriarkoista, tunnetaan nöyrydestään ja sävyisyydestään. Pohdi, kuinka erilainen hänen elämänsä ja johtajuutensa olisi ollut, jos ylpeys olisi hiipinyt mukaan hänen elämänsä suuriin tapahtumiin: palavan pensaan kohtaamiseen, Egyptin vitsauksiin, Punaisenmeren ylitykseen, taivaasta sataneeseen mannaan, suoraan Jumalan kanssa puhumiseen, kymmenen käskyn vastaanottamiseen ja Jumalan sanojen kuulemiseen sen jälkeen, kun Mooses oli löytänyt kalliota.

Mieti mennyttä elämääsi. Jos joku kuvailisi sinua, sisältäisikö adjektiivien joukkoon "nöyrä" tai "sävyisä"? Kuuntele tai lue sanoitus laulusta "Oi mieluummin valitsen Jeesuksen" (Sininen laulukirja nro 53) sekä pohdiskele näitä sanoja suhteessa Mooseksen elämään ja omaan elämääsi.

SUURIN LOUKKAUS

Kuvittele, että olet Jeesuksen opetuslapsi. Matkustat hänen kanssaan, aterioit hänen kanssaan, nukut hänen lähellään ja opit häneltä, kun hän muuttaa lukemattomien ihmisten elämän, myös sinun. Ihmiset hälisevät hänen perässään, ja sinä ajattelet, kuinka erityistä on, että hän valitsi sinut yhdeksi kahdestatoista lähimmäistään. Sitten alat miettiä: kuka todella on suurin kaikista opetuslapsista?

Voit lukea Luuk. 22:24-27 Jeesuksen vastauksen opetuslasten kiistelyyn siitä, mitä suuruus tarkoittaa. Mikä yksittäinen lause kiteyttää Jeesuksen viestin ytimen tässä yhteydessä?

Voisi luulla, että opetuslasten oltua niin kauan Jeesuksen lähellä, tällainen keskustelu olisi ollut viimeinen asia, joka heillä olisi ollut mielessä. Niin ei kuitenkaan käynyt.

Sen sijaan, että nämä miehet olisivat olleet tyytyväisiä saamaansa kutsuun, ylpeys nousi heidän sydämissään niin, että kukin ajatteli olevansa parempi kuin muut. On helppoa antaa tällaisten ajatusten hallita mieltämme. Meille kuitenkin sanotaan, että ”Jumalalle ei mikään ole niin vastenmielistä eikä ihmissielulle mikään niin vaarallista kuin ylpeys ja omahyväisyys. Se on kaikista synneistä toivottomin ja parantumattomin.” (KV 108.)

Tämä on hyvin vakava asia meille. Ylpeytemme loukkaa Jumalaa enemmän kuin *mikään muu*, ja se on luonteenpiirre, jota on vaikea voittaa, koska emme usein näe sitä sellaisena kuin se on. Itseriittoisuudessamme emme halua arvioida itseämme, sillä ylpeys varmasti hallitsee meitä. Meidän on pysähdyttävä, tutkittava itseämme ja pyydyttävä Jumalaa avaamaan silmämme sille, missä tilassa todella olemme, sillä ylpeys voi olla tärkein este sille, että olisimme läheisessä suhteessa Jumalaan tänään.

Jos ymmärrät, että vain Jumala voi poistaa ylpeyden ja itsekkyyden sisimmästäsi, pysähdy ja rukoile nyt tämä rukous: ”Herra, ota sydämeni, sillä itse en voi edes antaa sitä. Se on sinun omaisuuttasi. Pidä se puhtaana, sillä minä en pysty pitämään sitä kelpollisena sinulle. Pelasta minut siitä huolimatta, että olen sellainen kuin olen, heikko, enkä lainkaan Kristuksen kaltainen. Muovaa minua, muotoile minua, kohota minut siihen puhtaaseen ja pyhään ilmapiiriin, missä rakkautesi vuolas virta voi tulvia sieluuni.” (KV 112-113.)

KATSOKAA HÄNEEN

Lue Luuk. 22:27 uudelleen. Mikä oleellinen viesti on tässä Kristuksen kaikille seuraajille?

Jeesus on paras esimerkki nöyryydestä, ja hän oli jyrkkä vastakohta opetuslasten halulle olla ylempiarvoisia ja heidän uskomukselleen siitä, että he olivat parempia kuin muut. Jeesus sanoi: "Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee." (Luuk. 22:27.) Jeesus auttoi joka päivä ympärillään olevia tarvitsevia, koska hän oli täynnä myötätuntoa ja näki väkijoukon lampaina ilman paimenta. Hän tiesi, että ihmiskunta tarvitsi häntä enemmän kuin mitään muuta elämässä, vaikka harvat ymmärsivät tämän yksinkertaisen totuuden. Jeesus luopui taivaasta kuollakseen ihmiskunnan puolesta toivoen, että he ymmärtäisivät hänen armollisen tekonsa ja vastaisivat hänen kutsuunsa olla yhteydessä häneen.

Lue Fil. 2:3-8. Mitä tämä kertoo meille siitä, kuinka meidän tulisi elää ristin valossa?

Jeesus teki *kaiken*. Hän kantoi kaiken. Kun pysähdymme tarpeeksi kauan katsomaan häntä – aidosti ja puhtaasti – emme voi olla huomaamatta omaa epäpuhtauttamme, saastaisuuttamme ja sitä, kuinka kipeästi tarvitsemme häntä elämässämme tänään.

Kun katsomme Jeesukseen, kaikki muu (erityisesti me itse ja oma käsityksemme omasta suuruudestamme) kalpenee täysin merkityksettömäksi. Se, kuka Jeesus on, mitä hän on tehnyt ja kuinka paljon hän rakastaa luomakuntaansa nousee päällimmäiseksi. Oma minä katoaa varmasti, kun katsomme häneen.

Jeesus. Miten kaunis, mahtava nimi. Hän on nöyryyden ruumiillistuma. Kun avoin sydämemme oppii tuntemaan hänet, kun ymmärrämme, mitä hän on tehnyt puolestamme, ja kun annamme hänen elämää tuovien sanojensa tihkua mieleemme, ymmärrämme, kuinka ylpeitä ja kurjia me todella olemme. Jos Jeesuksen omat opetuslapset, jotka elivät ja oppivat häneltä, kamppailivat ylpeyden kanssa, emme voi huijata itseämme uskomaan, että olemme mitenkään erilaisia. Loppujen lopuksi voimme kasvaa suhteessamme Jeesukseen vain, kun olemme nöyriä.

Pyydä Jumalaa pehmentämään sydäntäsi ja puhumaan sille. Kirjoita muistiin Ps. 138, sana sanalta. Kun kirjoitat, mitkä sanat erityisesti puhuttelevat sinua?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Mitä lähemmäksi pääsemme Jeesusta ja mitä selvemmin havaitsemme hänen luonteensa puhtauden, sitä selvemmin näemme myös synnin synnillisyyden ja sitä vähemmän haluamme korottaa itseämme. Ne, joita taivas pitää pyhinä, ovat viimeisiä ylvästelemään omalla hyvyydellään.” (KV 113.)

”Kunnian edellä käy nöyryys. Taivas valitsee korkeaan asemaan ihmisten edessä sellaisen työntekijän, joka Johannes Kastajan tavoin valitsee alhaisen aseman Jumalan edessä. Opetuslapsi, joka eniten on lapsen kaltainen, toimii tehokkaimmin Jumalan työssä. Taivaalliset olennot voivat toimia yhdessä sen kanssa, joka ei koeta korottaa itseään vaan pelastaa sieluja. – – kun ihmiset korottavat itsensä luullen olensa välttämättömiä Jumalan suuren suunnitelman menestymiselle, Jumala johtaa niin, että he joutuvat syrjään. – – Jeesuksen opetuslapsille ei riittänyt se, että heille tehtiin selväksi hänen valtakuntansa luonne. He tarvitsivat ennen kaikkea sydämen uudistusta, joka saattaisi heidät sopusointuun sen periaatteiden kanssa. – – Lapsen viattomuus, epäitsekkyys ja luottava rakkaus ovat ominaisuuksia, joille taivas antaa arvoa. Ne ovat tosi suuruuden tuntomerkkejä. – – Vilpitön, katuva sielu on kallis Jumalan silmissä. Jumala painaa ihmisiin oman sinettinsä, ei sen mukaan, ovatko he korkea-arvoisia, rikkaita tai älykkäitä, vaan ovatko he yhtä Kristuksen kanssa.” (4AO 377.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä lisätietoa seuraavat jakeet antavat ylpeydestä ja nöyryydestä? Matt. 23:12; Ps. 25:9, VKR; Ps. 149:4, VKR; ja Jaak. 4:6, 10.
2. Ajattele rehellisesti: Milloin viimeksi ”esittelit omaa hyvyyttäsi”? Miten se vaikutti Jumala-suhteeseesi tai niihin, joiden edessä esittelit itseäsi?
3. Mitä sinun pitäisi muuttaa elämässäsi, jotta voisit nöyrytyä Jumalan edessä vahvistaaksesi suhdettasi häneen?